SAD SURESİ 24. VE 25. ÂYETLER (1)

Hocam iyi günler dilerim. Hz. Davut'un af dileme sebebi; imtihan edildiğini zannetmesi mi yoksa gerçekten imtihan edilmesi mi ya da sorulan soruya karşılık verdiği cevapta hüküm bildirme-siyle haddini aştığını düşünmesi mi? Açıklarsanız çok sevinirim. Teşekkürler...

Cevap: Hayali düşüncelere bağlanmanın anlamı yok. Davud'un af dilemesini öğrenmek istiyorsanız, Kitabı Mukades'e bakın, Taberî tefsirine bakın. Davud Cephede çarpışan komutanının karısıyla yat-masından ötürü Peygamber Natan'ın uyarısıyla cezalan-dırılacağını anladığından Allah'a tevbe edip af dilemiştir.

Sad: 21-26. âyetlerde Dâvûd'un hayatından iki sahne anla-tılır: Birincisi Dâvûd'un kendi hayatıyla ilgili bir sahnedir; ikincisi, Allah'ın ona keyfî değil, adâletle hükmetmesini emretmesi sahn-esidir:

Âyetin ifadesinden, Dâvûd'un işlediği bir hatâ yüzünden cezalandırılacağından korktuğu anlaşılmaktadır. Kur'ân-ı Kerîm'in, peygamberler hakkında kuşku uyanmaması için açıklamadığı olay, Kitâb-ı Mukaddes'in II. Samuel, bab: 12'de anlatılan zinâ olayıdır. Tefsirlerde anlatılan olay da Kitâb-ı Mukaddes'ten alınmıştır.

Âyetlerde özetlenmiş olan olay, Kitâb-ı Mukaddes'te şöyle anlatılır: "Dâvûd bir sabah evinin damında gezinirken karşı evde yıkanan bir kadın görmüş. Çok hoşuna giden bu kadını çağırtıp onunla yatmış. Kumandanlarından Urya'nın karısı olan bu kadın, gebe kalmış ve Dâvûd'a haber salıp gebe kaldığını bildirmiş. Dâvûd, kadının kocası Urya'yı öldürtmek için onu, cephenin ön safında, düşman savaşçılarının karşısına sürmüş ve Urya öldürülmüş. Dâvûd, onun karısıyla evlenmiş. Dâvûd'un yaptığı, Allah'ın zoruna gittiği için Peygamber Natan'ı Dâvûd'a göndermiş. Natan Dâvûd'a demiş ki:

– Bir şehirde biri zengin, öteki fakir iki adam vardı. Zengin adamın pek çok koyunları ve sığırları vardı; fakir adamın ise yalnız bir kuzusu vardı. Böyle iken zengin adama bir misafir gelince, kendi koyunlarına kıyamadığından, konuğuna ikram için fakir adamın kuzusunu aldı.

Dâvûd bu adama çok kızdı. Natan:

– İşte o adam sensin ve Rab bu işe çok kızdı, senin gözlerinin önünde karılarını alıp komşuna vereceğini; komşunun, güneşin gözü önünde (güpegündüz) senin karılarınla yatacağını söyledi, dedi.

Dâvûd:

– Rabba karşı suç işledim, dedi.

Natan da:

– Rab da senin günâhını sildi, dedi." (Kitabı Mukaddes, II. Samuel, bab: 12, s. 315-317 özetle alınmıştır.)

Kur'ân, olayın sadece aslına işâret etmiş, Tevrât'taki ayrıntı-lara girmemiştir. Çünkü Kur'ân, peygamberlerin ahlâkına yakış-mayacak şeyleri anlatmaz, onları hep iyilikleriyle yâdeder. Fakat ana çizgileriyle anlatılan olayın, Tevrât'ta anlatılan olay olduğu bellidir. Kur'ân'ın amacı, hikâyeleri ayrıntılarıyla anlatmak değil, ana hatlarıyla hatırlatıp insanlara ders vermektir.

(devamı yarın..)